

Eesti Päevalehe kätte jõudnud sotsiaalministeeriumi dokument annab aimu, millises suunas püütakse muuta töövõimetushüvitiste skeemi. Põhimõtteliste sotsiaalpoliitiliste muutuste kõrval toob töödokument esile ka huvitava rahastamisplaani, mis võib tuua selgust töötukassa ümber lõkkele löönud kirgedesse.

Dokumendi lähtealused on ennustatavad – kuna töövõimetushüvitised prognoositavalt kasvavad, siis on vajalik liikuda selles suunas,

et maksta vastavaid pensione ainult nendele, kes seda tegelikult vajavad. Praegu on seis selline, et püsiva töövõimetuse korral makstakse pensioni ka nendele inimestele, kes käivad näiteks täiskohaga tööl.

Kava pakub süsteemi, kus tööd tegev, kuid töövõimetuna arvel olev isik saab hüvitist koormuse järgi.

Sama teema on ajutise töövõimetusega, sisuliselt haiguslehele minekuga – praegune süs-

teem paneb haigekassale kohustuse maksta haigestunud töötajale kuni kuus kuud 70% tema palgast (alates neljandast haiguspäevast). Kogu selle kuue kuu jooksul aga eeldatakse, et töötaja ei suuda kübetki tööd teha, mis paljudel juhtudel pole tõsi.

Sel juhul on plaan aga järsem ja tekitab töötajale alates 30. haiguspäevast nõustaja, kes peaks organiseerima tööandja ja töötaja vahelise suhtluse, otsimaks töötajale võimalusi

kas kodus töötada või teha seda lihtsalt vähem kui varem. Kui ta suudab tööd teha, makstakse talle hüvitist lihtsalt vähem – sellega hoiab riik raha kokku ja saab maksutulu kohast, kus praegu laiutab auk.

Küll aga kaalub ministeerium dokumendis mõtet suunata töövõimetuspensionide maksmine üldiselt töötukassale, mis võib selgitada praegust patiseisu. **Lauri Tankler**, loe edasi lk 7

Vallatu Julius Caesar

lk 13

